

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 32/21
V Luxemburgu 4. marca 2021

Rozsudok vo veci C-362/19 P
Komisia/Fútbol Club Barcelona

Súdny dvor zrušil rozsudok Všeobecného súdu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie Komisie kvalifikujúce daňový režim štyroch španielskych profesionálnych futbalových klubov ako štátnu pomoc

Žaloba, ktorú proti tomuto rozhodnutiu podal Fútbol Club Barcelona, sa s konečnou platnosťou zamietá

Španielsky zákon prijatý v roku 1990 zaväzoval všetky španielske profesionálne športové kluby, s výnimkou profesionálnych športových klubov, ktoré v zdaňovacom období predchádzajúcom prijatiu tohto zákona dosiahli pozitívny hospodársky výsledok, aby sa transformovali na športové akciové spoločnosti. Fútbol Club Barcelona (FCB) a tri ďalšie profesionálne futbalové kluby, na ktoré sa vzťahovala táto výnimka – Club Atlético Osasuna (Pamplona), Athletic Club (Bilbao) a Real Madrid Club de Fútbol (Madrid) – si tak vybrali možnosť naďalej fungovať vo forme neziskových organizácií, a z tohto dôvodu využívali špeciálnu sadzbu zdanenia ich príjmov. Keďže táto špeciálna sadzba dane zostala do roku 2016 nižšia v porovnaní so sadzbou uplatniteľnou na športové akciové spoločnosti, Komisia v rozhodnutí zo 4. júla 2016¹ dospela k záveru, že táto právna úprava tým, že v prospech dotknutých štyroch klubov zaviedla daňovú výhodu v oblasti dane z príjmov právnických osôb, predstavovala protiprávnu a nezlučiteľnú schému pomoci, a nariadila Španielsku, aby ju ukončila a aby vymáhala individuálnu pomoc poskytnutú príjemcom uvedenej schémy.

Všeobecný súd Európskej únie, na ktorý podal FCB žalobu smerujúcu proti spornému rozhodnutiu, rozsudkom z 26. februára 2019² zrušil toto rozhodnutie z toho dôvodu, že Komisia z právneho hľadiska dostatočne nepreukázala existenciu hospodárskej výhody, ktorú svojim príjmom poskytovalo predmetné opatrenie. Všeobecný súd konkrétne dospel k záveru, že Komisia dostatočne nepreskúmala, či výhoda vyplývajúca z tejto zníženej daňovej sadzby mohla byť vyvážená sadzbou odpočtu na preinvestovanie mimoriadneho zisku, ktorá sa uplatňovala na profesionálne futbalové kluby pôsobiace vo forme neziskových organizácií a ktorá bola v porovnaní so subjektmi pôsobiacimi ako športové akciové spoločnosti menej výhodná.

Súdny dvor vo svojom rozsudku zo 4. marca 2021 vyhovuje odvolacím návrhom, ktoré podala Komisia, a napadnutý rozsudok zrušuje. Komisia na podporu svojho odvolania uviedla jediný odvolací dôvod založený na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ, pokiaľ ide jednak o pojem „výhoda, ktorá môže predstavovať štátnu pomoc“ v zmysle tohto ustanovenia, a jednak o povinnosti, ktoré jej v rámci preskúmania existencie pomoci prislúchajú, najmä z hľadiska existencie výhody. V tomto kontexte Súdny dvor spresňuje dôkazné požiadavky, ktoré sú uložené Komisii v rámci analýzy smerujúcej k určeniu, či daňový režim poskytuje svojim príjmom výhodu, a teda či tento režim môže predstavovať „štátnu pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.

Posúdenie Súdnym dvorom

V rámci posúdenia dôvodnosti jediného odvolacieho dôvodu uvedeného na podporu odvolania **Súdny dvor konštatuje v prvom rade, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho**

¹ Rozhodnutie Komisie (EÚ) 2016/2391 zo 4. júla 2016 o štátnej pomoci SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ktorú implementovalo Španielsko v prospech niektorých futbalových klubov (Ú. v. EÚ L 357, 2016, s. 1).

² Rozsudok z 26. februára 2019, Fútbol Club Barcelona/Komisia, [T-865/16](#) (pozri tiež TK č. [17/19](#)).

posúdenia, keď dospel k záveru, že sporné rozhodnutie sa malo považovať za rozhodnutie týkajúce sa súčasne schémy pomoci³ a individuálnej pomoci, keďže Komisia vo svojom rozhodnutí rozhodla aj o individuálnej pomoci poskytnutej vymenovaným štyrom klubom, ktoré boli príjemcami pomoci. V prípade schémy pomoci však treba rozlišovať medzi prijatím tejto schémy pomoci a pomocou, priznanou na jej základe. Individuálne opatrenia, ktoré sa obmedzujú na vykonanie schémy pomoci, predstavujú iba vykonávacie opatrenia všeobecnej schémy, ktoré v zásade nemusia byť oznámené Komisii.

V prejednávanej veci pritom Súdny dvor poznamenáva, že sporné opatrenie sa týka takejto schémy pomoci, keďže zo špeciálnych daňových ustanovení uplatniteľných na neziskové organizácie, najmä zo zníženej sadzby dane, môže mať z dôvodu tohto jediného opatrenia prospech na neurčitú dobu a v určitej sume každý z oprávnených futbalových klubov vymedzených všeobecným a abstraktným spôsobom, a to bez toho, aby boli potrebné ďalšie vykonávacie opatrenia a bez toho, aby tieto ustanovenia súviseli s realizáciou konkrétneho projektu. Samotná skutočnosť, že v prejednávanej veci bola na základe dotknutej schémy pomoci klubom poskytnutá individuálna pomoc, preto nemôže mať vplyv na preskúmanie, ktoré má Komisia vykonať na účely konštatovania existencie výhody. Za týchto podmienok Všeobecný súd nesprávne posúdil takúto okolnosť ako relevantnú.

V druhom rade Súdny dvor konštatuje, že nesprávne právne posúdene, ktorého sa tak Všeobecný súd dopustil, zaťažuje závery, ktoré z neho súd vyvodil vo veci rozsahu povinností, ktoré Komisii prislúchajú, pokiaľ ide o dôkaz existencie výhody. Tento chybný predpoklad totiž spôsobil, že Všeobecný súd dospel k záveru, že Komisia mala na účely svojej analýzy zohľadniť nielen výhodu vyplývajúcu zo zníženej sadzby dane, ale aj iné zložky predmetného daňového režimu, ktoré Všeobecný súd považuje za neoddeliteľné, akými sú možnosti odpočtu, keďže ich obmedzenie mohlo vyvážiť vyššie uvedenú výhodu. Súdny dvor pripomína, že je pravda, že Komisia musí schému pomoci posúdiť ako celok, pričom má zohľadniť všetky zložky, ktoré tvoria jej podstatné vlastnosti, tak tie, ktoré sú pre jej príjemcov výhodné, ako aj tie, ktoré sú pre nich nevýhodné. Preskúmanie existencie výhody však nemôže závisieť od finančnej situácie príjemcov schémy v momente poskytnutia ďalšej individuálnej pomoci na základe tejto schémy. Konkrétne **skutočnosť, že v momente prijímania schémy pomoci nie je možné určiť presnú sumu výhody poskytnutej každému z jej príjemcov v každom zdaňovacom období, nemôže Komisii brániť v konštatovaní, že táto schéma mohla od tohto štádia týmto príjemcom poskytnúť výhodu, a súčasne nemôže dotknutý členský štát zbaviť povinnosti oznámiť takúto schému.** Ako totiž Všeobecný súd uznal v napadnutom rozsudku, ak by Komisia mala v rámci analýzy daňového režimu povinnosť na základe aktualizovaných údajov overiť, či sa táto výhoda efektívne prejavila počas nasledujúcich zdaňovacích období, a prípadne, či bola takáto výhoda vyvážená nevýhodami zistenými počas iných zdaňovacích období, členské štáty, ktoré nespĺnili svoju povinnosť oznámenia takejto schémy, by boli dotknutým prístupom zvýhodnené. **Komisia je teda povinná overiť individuálnu situáciu každého príjemcu jedine vo fáze prípadného vymáhania individuálnej pomoci poskytnutej na základe tejto schémy,** keďže takéto vymáhanie vyžaduje určenie presnej výšky pomoci, z ktorej títo príjemcovia skutočne mali prospech počas každého zdaňovacieho obdobia.

V prejednávanej veci je nesporné, že schéma pomoci vyplývajúca zo sporného opatrenia v rozsahu, v akom priznávala určitým klubom oprávneným využívať túto schému, medzi ktoré patril aj FCB, možnosť pokračovať na základe výnimky v činnosti ako neziskové organizácie, umožnila týmto klubom mať prospech zo zníženej daňovej sadzby v porovnaní s klubmi pôsobiacimi ako športové akciové spoločnosti, a to od okamihu jej prijatia. **Predmetná schéma pomoci tak mohla od okamihu svojho prijatia zvýhodniť kluby pôsobiace ako neziskové organizácie v porovnaní s klubmi pôsobiacimi ako športové akciové spoločnosti, čím im priznala výhodu, na ktorú by sa mohol vzťahovať článok 107 ods. 1 ZFEÚ. Z toho vyplýva, že Komisia nebola na to, aby z právneho hľadiska dostatočne preukázala, že dotknutá schéma pomoci poskytuje jej príjemcom výhodu, na ktorú sa vzťahuje článok 107 ods. 1 ZFEÚ, povinná**

³ V zmysle článku 1 písm. d) nariadenia (EÚ) 2015/1589 z 13. júla 2015 stanovujúce[ho] podrobné pravidlá na uplatňovanie článku 108 [ZFEÚ] (Ú. v. EÚ L 248, 2015, s. 9).

v spornom rozhodnutí preskúmať vplyv odpočtu na preinvestovanie mimoriadneho zisku, ani vplyv možností odkladu vo forme daňovej úľavy, a najmä to, či tento odpočet alebo tieto možnosti neutralizovali výhodu vyplývajúcu zo zníženej sadzby dane. Preto treba konštatovať, že **Všeobecný súd sa tým, že rozhodol, že Komisia bola povinná vykonať takéto preskúmanie, a prípadne si vyžiadať relevantné informácie, dopustil nesprávneho právneho posúdenia.** V dôsledku toho Súdny dvor v tomto bode zrušuje napadnutý rozsudok.

Napokon, pokiaľ ide o dôsledky tohto zrušenia napadnutého rozsudku, Súdny dvor najprv uvádza, že hoci Všeobecný súd v napadnutom rozsudku vyhovel žalobe o neplatnosť sporného rozhodnutia v dôsledku vyhovenia druhému žalobnému dôvodu založenému v podstate na neúplnej analýze existencie výhody, najprv zamietol žalobný dôvod založený na porušení článku 49 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia podľa FCB konštatovala, že povinnosť transformovať sa na športové akciové spoločnosti, uložená profesionálnym športovým klubom, bola v rozpore so slobodou usadiť sa zakotvenou v tomto ustanovení. Súdny dvor pritom uvádza, že FCB alebo Španielsko, ktoré vstúpilo do konania ako vedľajší účastník na podporu tohto futbalového klubu, mohli za daných okolností spochybniť opodstatnenosť dôvodov zamietnutia predmetného žalobného dôvodu v rámci vzájomného odvolania napriek tomu, že Všeobecný súd ich návrhom vyhovel z iných dôvodov. Keďže k podaniu takéhoto odvolania nedošlo, napadnutý rozsudok má v tomto bode právnu silu rozhodnutej veci.

Po uvedenom spresnení **Súdny dvor dospel k záveru, že stav konania dovoľuje rozhodnúť vo veci, a v dôsledku toho v spore rozhodol, pričom zamietol ostatné štyri žalobné dôvody uvedené v prvostupňovom konaní,** ktoré boli založené na pochybeniach, ktorých sa Komisia údajne dopustila v rámci preskúmania výhody poskytnutej predmetným opatrením, na porušení zásad ochrany legitímnej dôvery a právnej istoty, na porušení článku 107 ods. 1 ZFEÚ v rozsahu, v akom Komisia nezohľadnila skutočnosť, že sporné opatrenie bolo odôvodnené vnútornou logikou daňového systému, a na právnej úprave uplatniteľnej na vymáhanie existujúcej pomoci. **V dôsledku toho Súdny dvor zamietla žalobu, ktorú podal FCB.**

UPOZORNENIE: Proti rozsudku alebo uzneseniu Všeobecného súdu je možné na Súdny dvor podať odvolanie, ktoré sa obmedzuje len na právne otázky. Odvolanie nemá odkladný účinok. Ak je prípustné a dôvodné, Súdny dvor zruší rozhodnutie Všeobecného súdu. Ak to stav konania dovoľuje, môže Súdny dvor vydať konečný rozsudok sám. V opačnom prípade vráti vec na rozhodnutie Všeobecnému súdu, ktorý je viazaný rozhodnutím, ktoré Súdny dvor vydal v rámci odvolacieho konania.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106